

РЕШЕНИЕ

№ 224

гр. София, 12.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 12 състав, в публично заседание на 12.12.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наталия Ангелова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **10031** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.156 и следващите от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК), във връзка с чл.9б от Закона за местните данъци и такси (ЗМДТ) и чл.4 ал.1 от ЗМДТ, във вр. с чл.226 от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на „БЛУ ХИЛ РЕЗИДЪНС 3“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], представлявано от Д. И. чрез адв. М. от САК срещу Акт за установяване на задължение по декларация (АУЗД) № 805662-1/01.04.2022г., издаден от орган по приходите Д. Маринована, на длъжност главен инспектор в отдел „Общински приходи –В. и О. купел“ на дирекция „Общински приходи“ към направление „Финанси и здравеопазване“ при Столична община (СО), потвърден с Решение № СФД22-РД28-218/16.06.2022г. на директора на дирекция „Общински приходи“ към направление “Финанси и здравеопазване“ при Столична община, в качеството му на решаващ орган по смисъла на ДОПК, с който на дружеството са установени задължения за периода от 01.01.2019г. до 31.12.2021г. за данък недвижими имоти /ДНИ/ - 0,00 лева и лихви 314, 02 лв., както и за такса битови отпадъци /ТБО/ в размер на 11 820, 60 лева и лихви 1914, 10 лв.

Жалбоподателят поддържа, че оспореният акт е издаден при съществени нарушения на административнопроизводствените правила, в противоречие с материалноправни разпоредби и в несъответствие с целта и принципите на закона. Сочи, че спорът по административната преписка се състои в това дали ап. 2, собственост на ЮЛ,

представлява жилищен или нежилищен обект, като изясняването на този въпрос е от значение за основата, върху която ще се прави изчисление на дължимия ДНИ и ТБО, т.е. дали ще се приложи хипотезата на чл. 21, ал. 1, предл. първо или второ на чл. 21, ал. 1 от ЗМДТ. Иска се отмяна на АУЗД и присъждане на сторените по делото разноси.

Ответникът – директор на дирекция „Общински приходи“ при Столична община, чрез юрк. С., оспорва жалбата. Счита, че поради наличие на издаден акт преди дата на подаване на коригираща декларация от страна на дружеството жалбоподател, процесният имот ще бъде обложен като жилищен от 2023г. Моли за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура – не се явява, не изразява становище по жалбата.

Административен съд София – град, I отделение, 12 състав, като обсъди доводите на страните и доказателствата по делото, намира от фактическа и правна страна следното:

Съгласно извадка от Устав на ЕАД „БЛУ ХИЛ РЕЗИДЪНС 3“ към АП с вписан капитал-апорт на 16.07.2018г. „БЛУ ХИЛ РЕЗИДЪНС 3“ ЕАД с ЕИК[ЕИК] е собственик на следния имот: поземлем имот с идентификатор 68134.1935.2131 по скица № 15-3515-03-01.2018г., издадена от СГКК – С. с площ от 1310кв.м. урбанизирана територия, находящ се на административен адрес: [населено място], район В., местност „Г. глава“. За имота е подадена декларация по чл.14, ал. 1 от ЗМДТ с вх.№ [ЕГН]/20.08.2018г. по описа на Столична община

С декларация по чл. 14 ЗМДТ с вх. № [ЕГН]/20.08.2018г. по описа на Столична община е деклариран имот, както следва: земя, придобита чрез апорт по силата на документ за собственост - устав на дружеството и нотариален акт № 36, том1, рег. № 1187, дело 24/06.10.2016г. на нотариус с № 117на нот. Камара, вписан в СВ-С. с акт № 147, том СХЛ I I, рег. № 61216, дело 44546/06.10.2016г., с отчетна стойност 594 000 лева- нежилищен имот със стопанска цел.

Административното производство по издаване на спорния АУЗД е образувано по инициатива на административния орган по приходите. Постановено е нареждане с рег. № СФД22-РД28-59/1/02.03.2022г. за образуване на производство по чл. 107, ал. 3 от ДОПК спрямо дружеството, за началото на което същото е уведомено по реда на чл. 26, ал. 1 АПК вр. §2 от ДР на ДОПК с писмо рег. №СФД22-РД-28-59/2/02.03.2022г. /л.118/

Вземайки предвид събраните доказателства и подадената от дружеството декларация по реда на чл. 14 от ЗМДТ, инспектор по приходите е издал оспорения АУЗД.

С него са установени задължения по реда на ЗМДТ за периода 01.01.2019г. – 31.12.2021г. в общ размер 14 048, 72 лв., както следва: данък върху недвижимите имоти (ДНИ) в размер на 0,00 лева и законни лихви за забава в размер на 314,02 лева, както и ТБО – общо в размер на 11 820, 60 лв. и лихви – 1914, 10 лв.

При определяне на данъчната основа адм. орган е приел, че ДНИ ще бъде изчислен върху по-високата стойност между данъчната оценка и отчетната стойност на посочения в декларацията имот . По отношение на недвижим имот 1/1 идеални части от Земя с площ 1320 кв.м., с идентификатор на ПИ: 68134.1935.2131, находящ се в [населено място], район В., местност „Г. глава“, е взета предвид отчетната стойност на имота. Начислените суми за ДНИ са върху 1,875 промила, на основание чл. 15 от НСООРМД.

ТБО е изчислена като промил върху отчетната стойност на имота, като за периодите в акта този промил е 10 за нежилищни имоти на предприятия, определен с Решения на Столичен общински съвет за процесните периоди за процесните периоди 2019г.-2021г., включващ заплащането на следните услуги, предвидени в чл.62, ал.1 от ЗМДТ: за сметосъбиране и сметоизвозване на битови отпадъци - 3,60 за обезвреждане на битови отпадъци в депа и или други съоръжения -2,40 промила; за поддържане чистотата на териториите за обществено ползване- 4.00 промила за периода от 01.01.2019г. до 31.12.2019г.; за сметосъбиране и сметоизвозване на битови отпадъци -3,20 промила; за обезвреждане на битови отпадъци в депа и или други съоръжения - 2,80 промила; за поддържане чистотата на териториите за обществено ползване- 4.00 промила за периода 01.01.2020г.- 31.12.2020г. и за сметосъбиране и сметоизвозване на битови отпадъци - 3,30 промила; за обезвреждане на битови отпадъци в депа и или други съоръжения – 2,40 промила; за поддържане чистотата на териториите за обществено ползване- 4,30 промила за периода 01.01.2021г. – 31.12.2021г.

При обжалването по административен ред по-горестоящият орган е възприел изводите, направени в АУЗД, поради което го е потвърдил. Решаващият орган е съобразил данните, които дружеството е посочило в подадените декларации по чл. 14 ЗМДТ относно вида на имотите и отчетните им стойности. Следователно, дружеството е обвързано от декларираните от представляващия го факти обстоятелства и законосъобразно и мотивирано административният орган по приходите е определил задълженията за ДНИ и ТБО на оспорващото дружество, като за нежилищен недвижим имот. От друга страна е прието, че с жалбата не се ангажирани доказателства, които успешно да защитят тезата на дружеството, че притежаваният недвижим имот по партида № 7202F1423345 е жилищен такъв.

По тези мотиви АУЗД е потвърден като законосъобразен.

По делото е приета без оспорване административната преписка по издаването на АУЗД, както и представените от жалбоподателя писмени доказателства свързани с предхождащи АУЗД, както и решение за отмяната им; Коригираща декларация по чл. 14 ЗМДТ с вх. № ДВТ22-ТД26-118/09.12.2022г., комбинирана скица по чл.16, ал.3 от ЗКИР за ПИ 68134.1935.2131. проект за ПУП, Документ за собственост - апорт на декларираните недвижими имоти в капитала на дружеството „БЛУ ХИЛ РЕЗИДЪНС 3“ ЕАД. Представени са преписи - извлечения от решение на СОС за процесните периоди, с които са одобрени план - сметки за дейността по събиране, извозване, обезвреждане в депа и други съоръжения за битови отпадъци и поддържане на чистотата на територии за обществено ползване за 2019г.-2021г., както и заповеди по

чл. 63, ал. 2 от ЗМДТ на кмета на СО относими към процесните периоди.

При така изяснената фактическа обстановка съдът приема от правна страна следното:

Оспорването е допустимо. Жалбата е подадена от лице с правен интерес - адресат на акта. Решение № СФД22-РД28-218/16.06.2022г. на директора на дирекция „Общински приходи“ при Столична община е връчено лично на пълномощник на жалбоподателя на 26.09.2022г. /л.399 от делото/. Жалбата, иницирала настоящото съдебно производство, е подадена чрез решаващия орган на 20.04.2022г., поради което съдът приема, че жалбата е подадена в срок.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Относно компетентността и формата на АУЗД.

Съгласно чл. 96 от ЗМДТ, установяването, обезпечаването и събирането на местните такси се извършва по реда на чл. 4, ал. 1 - 5 от ЗМДТ от служители на общинската администрация по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс. Нормата на чл. 4, ал. 3 от ЗМДТ, сочи че в производствата по ал. 1 служителите на общинската администрация имат правата и задълженията на органи по приходите, а в производствата по обезпечаване на данъчни задължения - на публични изпълнители, а съгласно, ал. 4 служителите по, ал. 3 се определят със заповед на кмета на общината.

Процесният АУЗД е издаден от компетентен административен орган по местни приходи по смисъла на чл.4, ал.1-5 от ЗМДТ - служител в общинската администрация, заемащ длъжността „главен инспектор“, който по силата на Заповед рег. № СОА20-РД09-1072/15.01.2020г. на кмета на Столична община, е изрично оправомощен с властнически правомощия по установяване на местни данъци и такси. По делото от страна на ответника е представен трудов договор рег. № Р15-12283/24.10.2014г. и длъжностна характеристика към него от които е видно, че издателят на АУЗД Д. Т. М. заема длъжността „главен инспектор" в отдел „Общински приходи-В. и О. купел“ .

Решение № СФД 22-РД28-16.06.2022г. е постановено от директора на дирекция „Общински приходи“ при Столична община, който по арг. от чл. 4, ал. 5 от ЗМДТ изпълнява функциите на териториален директор на Националната агенция за приходите. Видно от заповед № СОА20-РД15-16/03.01.2020 г., издадена от кмета на СО, М. Г. М. е преназначен на длъжност директор на дирекция „Общински приходи“ /л.13/.

По тези съображения съдът намира, че оспореният АУЗД и потвърждаващото го решение са издадени от компетентни органи.

АУЗД е издаден в писмена форма и съдържа всички реквизити на писмени административен акт, посочени в чл. 59, ал. 2 от АПК.

В административното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, обуславящи отмяната на АУЗД. Дружеството е уведомено за започналото

производство по издаване на АУЗД, като същото е депозирало и молба на 29.03.2022г., ведно с доказателства в подкрепа на твърденията си.

Обжалваният АУЗД е съобразен и с приложимото право.

Видно от писмените доказателства в административната преписка, приходната администрация на СО, е определила ДНИ и ТБО за процесните периоди за недвижим имот на дружеството жалбоподател, като задължено лице по чл. 11 ЗМДТ. За да определи ДНИ органът по приходите се е позовал на разпоредбата на чл. 21 , ал. 1, предл. 1 от ЗМДТ, като е приел, че имотът е нежилищен.

От събраните по делото доказателства се установява, че процесният имот 68134.1935.2131 е включен чрез апортна вноска в капитала на дружеството на 16.07.2018г.

Безспорно е, че имотът е придобит от жалбоподателя, в качеството му на ЕАД, както и е притежаван в процесния период именно в това му качество.

Съгласно §1, т. 1 (изм. - ДВ, бр. 109 от 2001 г., в сила от 01.01.2002 г.) от ДР на ЗМДТ, по смисъла на този закон "Предприятия" са лицата по смисъла на Закона за счетоводството.

Съгласно чл. 2, т. 1 (доп. - ДВ, бр. 97 от 2016 г., в сила от 01.01.2017 г.) от Закона за счетоводството за целите на този закон предприятия са търговците по смисъла на Търговския закон, включително клоновете на чуждестранните търговци.

Жалбоподателят - „БЛУ ХИЛ РЕЗИДЪНС 3“ ЕАД, ЕИК[ЕИК] доколкото е вписан като еднолично акционерно дружество по реда на Търговския закон и участва в оборота именно в това си качество, попада в приложното поле на посочените норми.

Между страните не е спорно, че „БЛУ ХИЛ РЕЗИДЪНС 3“ ЕАД се явява задължено лице за ДНИ съгласно чл. 11 от ЗМДТ. Няма спор и относно това, че имотите попадат в обхвата на строителните граници на [населено място], където с оглед представените заповеди чл. 63, ал. 2 от ЗМДТ се предоставят услугите по чл. 62 от с.з.

Спорът се концентрира върху това дали декларираният от жалбоподателя имот следва да се определи като жилищен или нежилищен, предвид произтичащите от това различни последици при определянето на ДНИ и ТБО с оглед различния начин на определяне на данъчната оценка на имота по чл. 21 от ЗМДТ.

Съгласно чл. 19, ал. 1 ЗМДТ, данъкът се определя върху данъчната оценка на недвижимите имоти по чл. 10, ал. 1 към 1 януари на годината, за която се дължи, и се съобщава на лицата до 1 март на същата година. По чл. 21, ал. 1 от ЗМДТ, данъчната оценка на недвижимите имоти на предприятията е по-високата между отчетната им стойност и данъчната оценка съгласно приложение № 2, а за жилищните имоти - данъчната им оценка съгласно приложение № 2.

Предвид липсата на легална дефиниция на понятията "жилищен" и "нежилищен имот"

в ЗМДТ, за изясняване съдържанието на тези понятия, се използват дефиниции на сходни понятия, съдържащи се в други нормативни актове. С оглед на това и в съответствие с разпоредбите на чл. 36, ал. 1 и чл. 37, ал. 1 и 2 от Указ № 833 от 24.04.1974 г. за прилагане на Закона за нормативните актове съдържанието на понятието "жилищна сграда" и "жилище" следва да бъде това, което е дадено в разпоредбата на § 5, т. 29 и т. 30 ЗУТ. Това е сграда, предназначена за постоянно обитаване, и се състои от едно или повече жилища, които заемат най-малко 60 на сто от нейната разгъната застроена площ. От своя страна жилището съставлява съвкупност от помещения, покрити и/или открити пространства, обединени функционално и пространствено в едно цяло за задоволяване на жилищни нужди. С оглед на това именно дадените в двете разпоредби дефиниции са релевантни за определяне на характера на процесния имот. /Така Решение № 9958 от 19.07.2018 г. на ВАС по адм. д. № 14277/2016 г., VII отд./.

След като бъде застроен с жилищна сграда, по функционалното си предназначение, процесният ще бъде пригоден да бъде използван за жилищни нужди според отреждането му по плана. Следва да се отбележи, че понятията за жилище и живеене/обитаване на жилище, по естеството си са свързани с физическо лице. Правното образуване като дружеството жалбоподател не би могло да осъществи ползване на имота от такова естество.

В този смисъл, процесният имот - незастроен поземлен имот, има стопанско предназначение за юридическо лице -жалбоподател, тъй като имотът е свързан с неговата стопанска дейност към момента на подаване на процесната декларация.

Начинът на определяне на данъчната оценка на жилищните имоти на предприятията се явява изключение от общия принцип, установен в първата хипотеза на чл. 21, ал. 1 ЗМДТ, като в резултат на това за жилищните имоти се начислява по-нисък данък. Тъй като от установяването на това обстоятелство възникват благоприятни за дружеството правни последици, негова е и тежестта за доказването му. Видно от текста на нормата законодателят допуска предприятията да притежават имоти за жилищни и нежилищни нужди като определя два способа за изчисляване на данъчната основа за ДНИ при двата вида имоти.

Аналогични са разпоредбите при определяне на ТБО. Разпоредбата на чл. 27, ал. 1 от Наредбата за определяне и администриране на местни такси и цени на услуги, предоставяни от Столична община /НОАМТЦУПСО/ определя данъчната основа за ТБО за имотите на граждани и жилищни имоти на предприятия. Тя се определя пропорционално в промили на база данъчната оценка на имотите, като разпределянето на размера на промила по видове услуги е, както следва: за сметосъбиране и сметоизвозване; за обезвреждане на битови отпадъци в депа или други съоръжения; 3. за поддържане чистотата на териториите за обществено ползване. В чл. 26, ал. 1 на същата наредба се определя данъчната основа за ТБО за нежилищните имоти на предприятията. Тя се определя пропорционално в промили на база отчетна стойност на имотите, като разпределението на размера на промила е както следва: за сметосъбиране и сметоизвозване; за обезвреждане на битови отпадъци в депа или други съоръжения; 3. за поддържане чистотата на териториите за

обществено ползване. Предвид текстовете на цитираните две разпоредби местният законодател в лицето на Столичния общински съвет ясно е разграничил два метода за определяне на базата при изчисляване на ТБО в зависимост от вида на имота - жилищен или нежилищен.

При разрешаването на настоящия спор следва да се има предвид, че релевантен за определяне на задължението за ДНИ и ТБО обаче е не устройствения статус на един имот, а начинът на използването му. В случая липсват доказателства и твърдения, че спорният имот се ползва като жилище, при декларирането на имота същият е посочен като нежилищен със стопанска цел и решаващият орган е взел предвид част III от декларация по чл. 14 ЗМДТ.

С оглед на горното, съдът намира за недоказано, че през процесните периоди ПИ: 68134.1935.2131 е задоволявал жилищни нужди и следователно представлява жилищен имот, поради което обосновано органите по приходите са определили данъчната му оценка съгласно чл. 21, ал. 1, предл. първо ЗМДТ като по-високата стойност между отчетната стойност на имота и данъчната оценка съгласно Приложение № 2. Доколкото самата отчетна стойност не се оспорва от жалбоподателя, както и направените въз основа на нея изчисления, съдът приема, че ДНИ и ТБО са правилно определени.

Предвид изложеното, съдът намира, че издаденият АУЗ по чл. 107, ал. 3 от ДОПК е законосъобразен, а релевантите с жалбата доводи са неоснователни и същата следва да бъде отхвърлена.

От процесуалния представител на ответника своевременно е поискано присъждане на разноски. Съобразно изхода на спора, това искане следва да бъде уважено. Материалният интерес по делото е 14 048, 72 лв., поради което жалбоподателят следва да заплати на Столична община (юридическото лице, в чиято структура е ответника) разноски в размер на 1 664, 38 лв. юрисконсултско възнаграждение, на основание чл. 161, ал. 1 от ДОПК във връзка с чл.7, ал.2, т. 3 от Наредбата № 1/09.07.2004 година за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Водим от горното и на основание чл. 160, ал. 1 предл. последно във връзка с чл.144 от ДОПК, Административен съд – София-град, Първо отделение, 12– ти състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „БЛУ ХИЛ РЕЗИДЪНС 3“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], подадена чрез адв. К. М., срещу акт за установяване на задължение по декларация (АУЗД) № 805662-1/01.04.2022г., издаден от гл. инспектор към ДОП, отдел ОП В. – О. купел, потвърден с Решение № СФД22-РД28-218/16.06.2022г. на директора на дирекция „Общински проходи“ към направление “Финанси и здравеопазване“ при Столична община.

ОСЪЖДА „БЛУ ХИЛ РЕЗИДЪНС 3“ ЕАД, ЕИК[ЕИК] да заплати на Столична община сумата от на 1 664, 38 / хиляда шестотин шейсет и четири лева и тридесет и осем

стотинки/ лева - разноси по делото.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд в четиринадесетдневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: